

Ferencz Ádám

Beszámoló

Az elmúlt egy év talán az eddigieknél is jelentősen telítettebb volt. Játsoztam a futó előadásaimat a Csíki Játékszínél, 4 alkotótársammal létrehoztunk egy új független színházi kezdeményezést Kolozsváron, amellyel négy előadás újítottunk fel és mutattunk be az elmúlt időszakban. A fennmaradó időt pedig az önfejlesztésre és a pályamunkám előkészítésére fordítottam.

Az arany ember

Pályázatomban arra vállalkoztam, hogy Jókai Mór Arany Ember című regényét egy olyan fogyasztható részvételi osztálytermi előadásként valósítom meg, amely a ma kérdéseire reflektálva viszi közelebb az örökérvényű, bár a fiatalság számára ma már kevésbé fogyasztható művet. Rá kellett jönnöm, hogy az ismereteim és eszköztáram limitált ezt a színházi formát illetően, így az elmúlt egy évben számos színházi neveléssel kapcsolatos workshopon vettem részt. Horvátországban a „playback theatre” eszközeit ismerhettem meg Anamarija Vuic gondozása alatt, majd később Szivák-Tóth Viktor műhelymunkáján vettem részt Csíkszeredában, ahol a színházi nevelés eszközeivel ismerkedhettem. Emellett jelenleg is zajlik egy próbafolyamatom, amelyben az iskolai bántalmazás témájával foglalkozunk. Az előzetes kutatásba is sok időt fektettem, olvastam Jókaitól és Jókairól egyaránt. Bár az előadás megvalósítása az ösztöndíj egy éve alatt nem fért bele az alkotótársak és saját magam számos elfoglaltsága miatt, terveim szerint a következő évadban megvalósul az elképzelés.

Ad Hoc Csoport

Az ösztöndíj egy éve alatt 4 alkotótársammal közösen létrehoztunk egy új kulturális kezdeményezést Kolozsváron, Ad Hoc Csoport néven. Célunk olyan független kulturális csoportként működni, amely bátran kísérletezik a színházi formákkal. Célunk, hogy olyan közösséget hozzunk létre, amely hidat alkot a fiatal kolozsvári alkotók között, nem csak a színház képviselőit beleértve, hanem minden művészeti ág fele nyitottan viszonyulva. És célunk az is, hogy mindezt úgy tegyük, hogy közönségünkkel aktív párbeszédbe tudjunk lépni. Első olyan

közösségi eseményünkre is hamarosan sor kerül, amelyen a képzőművészet, zene, irodalom és színház eszközeit elegyítve szervezünk kollázs- és papírnaimáció foglalkozást. Emellett négy előadást újíttunk fel és mutattunk be az évadban. Ezek között a dokumentarista színházi előadástól indulva, kortárs bohócjátékon át könyvadaptációkig terjedt a spektrum. Bár nem játszom mindegyik előadásban, de a háttér munkálatokból is jelentős részt vállalok, legyen szó díszletépítésről, adminisztrációs munkáról vagy a reklámszövegek megírásáról.

Csíki Játékszín

A Csíki Játékszín kötelékében jelenleg négy olyan előadás van, amelyben rendszeresen játszom (a Hegedűs a háztetőn, a Koldusopera, a Kovács János meghal, valamint A muzsika hangja), illetve nemsokára kezdek egy új próbafolyamatot az intézményben, amely Edna Mazya Kisded játékok című darabja lesz, Cristina Giurgea rendezésében. Az ösztöndíj abban is jelentős segítséget nyújtott, hogy szabadúszó színészként az útiköltségeket a Kolozsvár – Csíkszereda vonalon finanszírozni tudjam.

Összegzés

A Communitas alapítvány alkotói ösztöndíja az elmúlt évben rengeteg szempontból nyújtott segítséget. Megteremtette az egzisztenciális háttérrel ahhoz, hogy szerepet vállalhassak egy új független alkotói platform létrehozásában, ahol az anyagi szempont finoman szólva sem merülhetett volna fel. Megteremtette az egzisztenciális háttérrel ahhoz, hogy a pályázatban felvállalt munka előkészületeit elvégezhessem. És nem utolsó sorban megteremtette az egzisztenciális feltételt ahhoz is, hogy erdélyi szabadúszó színészként a földrajzi akadályok is áthidalhatóvá váljanak. Több, mint hálás vagyok érte! Köszönöm, tisztelettel!

